

Medlemmer, men overhovedet med enhver, der driver Næring som Vekselerer, og altsaa ogsaa af disse kan forlange forelagt de nødvendige Oplysninger, Forretningsbøger, Dokumenter og saa videre. Jeg tror, det er en virkelig Forbedring. Saaledes som Lovforslaget er affattet — efter min Mening en uheldig Maade at udtrykke sig paa —, er det vistnok nødvendigt, at dette udtrykkelig indføres.

Det havde været naturligere, som jeg paaviste det ved første Behandling, at man havde indskrænket Lovforslaget til at omfatte Noteringsvirksomheden og ikke det, man kalder Fondsbørsen, hvorved man konstituerer et helt nyt og hidtil ukendt Begreb.

Det jeg forbigaar de Ændringsforslag, der er af rent redaktionel Natur, skal jeg nævne, at man i § 2 fra Folketingets Side har indføjet en Bestemmelse om, at „de fornødne Beløb til Afholdelse af Udgifterne vedrørende Fondsbørsens Bestyrelse, derunder Honorar til Bestyrelsens Formand samt Udgifter til Medhjælp og Kontorhold, fastsættes af Handelsministeren“. Det er altsaa indføjet i Anledning af, at man har konstitueret en særlig ny Bestyrelse for Fondsbørsen. Jeg vil imidlertid meget haabe, at denne Indføjelser ikke giver Anledning til, at man nu stiller et stort Apparat af Embedsmænd paa Benene, thi det turde være ret overflødig. Jeg kan ikke se, at der kan fremkomme mange Udgifter ved, at der konstitueres en ny Bestyrelse for Fondsbørsen. Den vil vel ligesom den gamle kunne faa et eller andet Værelse deroppe, hvor den en Gang om Maaneden kan holde Møde, meget mere kan det jo ikke blive. Jeg tror ikke, at vi i den Anledning skal lave et stort Apparat med Kontorchefer, Kontorhold og saa videre. Vi har nok her i Landet af professionelle Dagdrivere, vi behøver saamænd ikke stort flere. Jeg haaber derfor, at Handelsministeren, naar han skal fastsætte de fornødne Beløb, vil sørge for, at de holdes indenfor rimelige og naturlige Grænser.

Overhovedet er det saaledes, at det nu kommer særdeles an paa Lovens Udførelse, her er kun givet de nødtørftigste Rammer. Det vil komme an paa, hvorledes Vedtægten bliver, og i saa Henseende foreligger der en betydningsfuld Opgave for Handelsministeren. Jeg maa da meget beklage, at der som Direktiv i den Retning er nævnt af Folketingsudvalget, at Tilsagn eller Indestaaelse for senere Levering af Stykker, som ikke er disponible,

de saakaldte Godsedler, „kun gælder for faa Dage“. Under Behandlingen i Landstinget har man netop med Forsæt ganske afholdt sig fra at komme ind paa de saakaldte Godsedlers Eksistens, fordi man egentlig fra vor Side slet ikke kan anerkende Ligitimiteten af dem. Det, man skal fremtvinge, er netop den virkelige Levering. Det er en højst uheldig Praxis, der har indsneget sig med disse Godsedler, og rent fortvivlet bliver det, naar det nu siges, at de faar Gyldighed „for faa Dage“, maaske 3 eller 4 eller 5, maaske en Uge. Hvis de overhovedet skal tolereres — jeg vilde mene, at en Vedtægt, der var, som den skulde være, overhovedet ikke tolererede dem —, bør de kun have en Gyldighedsfrist af højst 48 Timer, snarest 24.

Der er i Folketingsudvalgets Betænkning endvidere gjort en Bemærkning om, at der i disse eventuelle Vedtægter skal skabes Kauteler mod, at Nationalbankens Aktier gøres til Baisseforretninger. Dette anser jeg nu oprigtig talt for at være noget af en Naivetet. Der kan jo godt tænkes Tidspunkter, hvor Nationalbankens Aktier er kommet for højt op, og jeg kan ikke se, hvorfor man saa ikke skulde kunne forudse, at Kursen kunde synke nogle faa Points, og indrette sin Forretning derefter. Men selvfølgelig er dette et ganske underordnet Punkt, og hvis det virkelig har nogen Betydning for Folketinget, kan man her fra Landstingets Side ikke have noget derimod.

Af større Betænkkelighed er den Bestemmelse, der er indsat i § 4 angaaende den Erklæring, som Kommittenten skal afgive i hvert enkelt Tilfælde, naar der af et Medlem af Fondsbørsen ønskes Samtykke til at udlaane hans Stykker til en Baisseforretning. Man havde almindelig troet, at naar Sagen kom til Folketinget, saa vilde der ordentlig vanke til de Herrer Vekselerere, og man støttede dette ikke mindst paa Tilstedeværelsen af et æret Suppleringsmedlem fra Aalborg, der jo er en stor Vekselerer-Fresser. Det maa da glæde Vekselererne overordentligt at se, at det ingenlunde er gaaet saa strengt til, som Præsten prædikede — hvis man tør bruge denne Betegnelse i nærværende Tilfælde. Man har tværtimod ladet Vekselererne slippe betydelig bedre igennem. Jeg vilde dog ønske, at man i hvert Fald havde udtrykt sig med Tydelighed. Naar der nemlig i Lovforslaget er blevet tilføjet, at en saadan Erklæring kan ikke gyldigt udstedes for et længere Tidsrum end